

15de JAARGANG, NR. 285
9 OKTOBER 2017

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

2 JAZZ OP DE PLAAT

Bones, Christian McBride Big Band,
 Gorilla Mask, Frank Paavo,
 Sarah Vaughan, Rebirth::Collective,
 New Cool Collective e.a.

6 JAZZ OP DE PLANKEN

Licks & Brains, Jazz & Poetry.

EN VERDER:

8 Bestsellers en tips Jazzcenter

9 Bassist Barney Spieler (J Elfferich)

10 Gouwe Ouwe van lezer Arend Hart

10, 11 Jazz in beeld (Jean Schoubs)

JAZZFLITS 286 KOMT 30 OKTOBER UIT

JAZZNIEUWS

Magazine Jazzmozaïek in nieuwe jas

Het Vlaamse blad Jazzmozaïek heeft een nieuwe naam en ander uiterlijk gekregen. Het 'driemaandelijke grenzeloos Belgische jazzmagazine' heet voortaan JazzMo'. Op het eerste nummer prijkt de formatie Nordmann op de cover. Het blad brengt interviews, artikelen en columns over jazz in Vlaanderen, Nederland en de wereld. Daarnaast staan er recensies in, van zowel Belgische als buitenlandse nieuwe jazzalbums. Jazzmo' verschijnt vier keer per jaar in een oplage van 3.500 exemplaren. Het magazine wordt gepubliceerd door Muziekmozaïek Folk & Jazz vzw, gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Info: <http://jazzmo.be/>

Aantal leden Metropole Orkest vormt Dutch City All Stars

De Heyhoef in Tilburg heeft op 17 februari 2018 de première van een nieuw Nederlands tentet: de Dutch City All Stars. De meeste leden van de groep maken deel uit van het Metropole Orkest. De All Stars brengen een melange van pop, jazz, blues en funk. De volledige bezetting is Bart van Lier (trombone), Rik Mol (trompet), Peter Tiehuis (gitaar), Leo Janssen (saxofoon), Arie den Boer (drum/percussie), Boudewijn Lucas (bas), Norman Jansen (altviool), Jasper van Rosmalen (viool), Emile Visser (cello) en Klaartje van Veen (zang).

Meer nieuws op pagina 8

14 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 – 01 09 2017

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

Trompettist Gidon Nunes Vaz dit voorjaar in Mahogany Hall (Marius Beets, bas; Eric Ineke, drums). (You Tube)

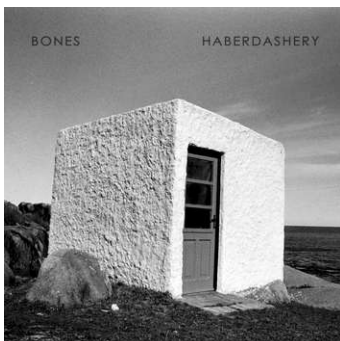
HUUR JAZZCLUB MAHOGANY HALL OPGEZEED

Strandbad Edam BV heeft Jazzclub Mahogany Hall de huur opgezegd van het Strandbadpaviljoen. De BV biedt vervangende huisvesting aan op hetzelfde terrein in het voormalige restaurant De Zuiderzee. Enkele verontruste leden van Mahogany Hall zijn in het geweer gekomen tegen de huuropzegging.

Jazzclub Mahogany Hall is een van de oudste nog bestaande jazzclubs en maakt sinds 1970 gebruik van het Strandbadpaviljoen aan de kop van de Edamse haven. De kwestie van de verhuizing wordt in oktober in een extra ledenvergadering besproken. De nieuwe locatie is beschikbaar vanaf najaar 2018. Wel zal er voor de ingebruikname een forse verbouwing moeten plaatsvinden. Louis Meerman, directeur van het Strandbad, zegt 19 september op de website groot-waterland.nl "dat we dit nooit in gang hadden gezet indien we geen alternatieve locatie hadden voor de jazzclub". "Een oproep aan uw lezers steun te betuigen aan het initiatief van enige verontruste leden, zou zeer welkom zijn", aldus vrijwilliger Kees Koedam in een e-mail aan Jazzflits. (<http://www.mahoganyhall.nl/contact>)

JAZZ OP DE PLAAT

BONES
Haberdashery
 Leo Records

Bezetting:

Ziv Taubenfeld (basklarinet),
 Shay Hazan (bas),
 Nir Sabag (drums).

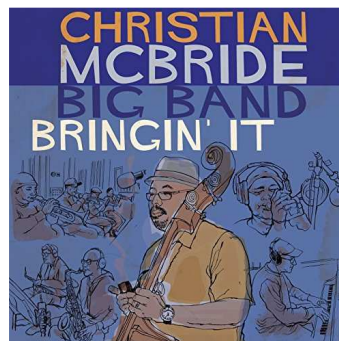
Ruim een jaar na het titelloze debuutalbum komt het Israëlische trio Bones met een opvolger, 'Haberdashery'. In de tussenliggende tijd heeft het drietal zich verder ontwikkeld tot een onlosmakelijke eenheid. De muziek die we op de nieuwe cd horen, klinkt nog veel meer als het werk van een kamermuziektrio met volstrekt gelijkwaardige instrumenten. De composities die basklarinettist Ziv Taubenfeld (die overigens in Amsterdam woont) schreef, zijn fraaie kapstukken voor improvisatie, die bepaald niet volgens het aloude stramien van thema-solo's-thema lopen. In dat opzicht doet Bones denken aan het Ab Baars Trio. Het openingsstuk, 'Snail's pace' is er een mooi voorbeeld van. In een behoedzaam, traag tempo zetten de lange gestreken baslijnen van Shay Hazan en het spaarzame slagwerk van Nir Sabag de contouren uit, en de basklarinet kruipt er als de slak uit de titel kronkelend doorheen. Zo besluipt de muziek de luisteraar, op uiterst behoedzame wijze. Veel van de stukken op 'Haberdashery' volgen dit procedé, en zijn eerder rubato dan sterk ritmisch van aard. De expressiviteit is groot, zeker door de sublieme instrumentbeheersing van Taubenfeld, die alle timbres van de basklarinet aan de orde laat komen. Maar ook Hazan en Sabag dragen intens en geconcentreerd aan het muzikale betoog bij. In het voorjaar van 2018 is de groep op tournee in Nederland om het album te presenteren. Hou de concertagenda's dus in de gaten.

Herman te Loo

Hier speelt het trio live in Rotterdam:
<https://youtu.be/uG1Etn4cQs>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

CHRISTIAN MCBRIDE BIG BAND
Bringin' It
 Mack Avenue

Bezetting:

Frank Greene, Freddie Hendrix, Nabate Isles, Brandon Lee (trompet), Steve Davis, Michael Dease, Joe McDonough (trombone), James Burton, Douglas Purviance (bastrombone), Todd Bashore, Steve Wilson (altsax, fluit), Dan Pratt (tenorsax, klarinet), Ron Blake (tenorsax, sopraansax, fluit), Carl Marachi (baritonsax, basklarinet), Xavier Davis (piano), Rodney Jones (gitaar), Brandee Younger (harp), Christian McBride (bas), Quincy Phillips (drums), Melissa Walker (zang).

Bassist Christian McBride werd als arrangeur voor een bigbandbezetting eind jaren negentig door trompettist en orkestleider Wynton Marsalis in het diepe gegooid. Op 'Bringin' It' van zijn Christian McBride Big Band, bewijst hij dat hij het vak inmiddels onder de knie heeft. Dat hoor je goed in het arrangement van 'Gettin' to it', het nummer dat we kennen van zijn gelijknamige cd met een sextet uit 1995. De klank is nu veel voller, expressiever. Gitarist Rodney Jones speelt een belangrijke rol in het stuk. Veel avontuurlijker dan twintig jaar geleden is het overigens niet geworden. 'I thought about you' is hier een ballad met extra aandacht voor trompettist Brandon Lee. In het door Melissa Walker gezongen 'Upside down' zet McBride de luisteraar op het verkeerde been. De opgewekte latin-begeleiding staat haaks op de tekst over een verloren liefde. Het arrangement van 'Mr. Bojangles' is regelrechte jazz met gespatieerde accenten van de blazerssecties. Knap gedaan. 'In the wee small hours of the morning' is de gestreken, wat sentimentele, 'feature' voor de leider-bassist.

Hessel Fluitman

Dit album staat, als meest gedraaide plaat op de Noord-Amerikaanse jazzradio, al enige tijd bovenaan in de Jazzweek Top Drie. Beluister hier een fragment:
<https://www.youtube.com/watch?v=CRFk-xphmq8>

CLOSE UP 5**Instants****Mogno Music****Bezetting:**

Claude Evence Janssens (basklarinet, trombone),
Michel Paré (trompet),
Jean-Philippe Collard-Neven (piano),
Félix Zurstrassen (bas), Jérôme Baudart (drums).

In de hoestekst van 'Instants', draagt bandleider Claude Evence Janssens dit album op aan Eric Kloss, een blinde saxofonist die in de jaren zestig als een komeet omhoog schoot en wegens gezondheidsproblemen rond 1980 in de vergetelheid raakte. Waar nu precies de verwantschap tussen de Belg en zijn held op deze cd te horen is, is vrij onduidelijk, want het kwintet Close Up 5 speelt louter eigen composities van de leider.

‘**Toegankelijke en kwalitatieve thema's**’

Misschien heeft het te maken met de toegankelijke en direct aansprekende kwaliteit van de thema's, waarmee Janssens zich profileert. Zijn basklarinet kleurt mooi met de trompet van Michel Paré in stukken die wel binnen de lijntjes kleuren, maar bepaald niet voorspelbaar of saai zijn. 'Instants' kent een mooie afwisseling in tempo's en ritmische 'feels', van het lekker slepende 'Walking through the flow' tot het rhythm & blues-achtige 'I would prefer not to' en de ontroerende ballad 'Tribute to the victims'. Opvallend is verder dat Janssens in een tweetal stukken ook de trombone ter hand neemt – een bepaald niet gebruikelijke combinatie van instrumenten voor één muzikant.

Herman te Loo

Beluister hier muziek van het album:
<http://www.claudejanssens.info/events>

GORILLA MASK**Iron Lung****Clean Feed****Bezetting:**

Peter van Huffel (altsaxofon),
Roland Fidezius (basgitaar, effects),
Rudi Fischerlehner (drums).

'Iron Lung', het nieuwe album van altsaxofonist Peter van Huffel en zijn trio Gorilla Mask pakt de draad op van de vorige plaat, 'Bite My Blues'. Omdat de opnamen ditmaal in een studio werden gemaakt, kon er meer aan het geluid worden gesleuteld. Zo klinkt de basgitaar van Roland Fidezius nog zwaarder en meedogenlozer dan op de live opgenomen voorganger. Dat is zeker nodig, omdat veel van de nummers een basis hebben in heavy metal of soms ook dub-reggae. Drummer Rudi Fischerlehner slaat messcherp zijn ritmes mee, terwijl Van Huffel zelf verrassend lyrisch is.

‘**Peter van Huffel is verrassend lyrisch**’

Dat maakt de muziek van Gorilla Mask interessant, want op domme heavy metal met solo's zit de avontuurlijk ingestelde jazzliefhebber niet te wachten. De altsax van de Canadese bandleider klinkt rauw en emotioneel, maar waar nodig fel en precies, zoals John Zorn of Thomas Chapin in hun Sturm-und-Drangperiode. De tracks kennen gezellige titels als 'Before I die', 'Blood stain' en 'Lullaby for a dead man', en wisselen mitrailleur-staccato's af met rustiger stukken die gedijen bij een rubato melodielijn.

Herman te Loo

Hier speelt de band het nummer 'Thump!' van het album live: https://youtu.be/uOL4_qzIk7U

FRANK PAAVO
Jazz Painter
 Eigen Beheer

Bezetting:

Frank Paavo (tenorsax, sopraansax),
 Thomas Welvaadt (trompet,
 Thijs Cuppen (piano), Olaf Meijer (bas),
 Klaas van Donkersgoed (drums).

Frank Paavo is een saxofonist die geboren is in Helsinki (1958) maar nu in Amsterdam actief is. Toch brengt hij nu pas zijn debuutalbum uit. Dat zit zo. Paavo speelt al muziek vanaf zijn achtste. Toen het onregelmatige leven in de popscene hem te veel werd, richtte hij zich op zijn sprekersbureau. Maar in 2011 keerde hij definitief terug in de muziek en nam hij lessen van Juan Martinez, Konrad Koselleck en Tineke Postma. Dat heeft geresulteerd in een saxofoonschool én het kleurrijke album 'Jazzpainter'. Paavo pakt daarop uit met opvallend sterke composities en een rijke bezetting met gast-solisten.

Refererend aan de cd-titel is het geheel inderdaad nogal kleurrijk. En energiek. Er is een grote diversiteit, onder anderen met (soms woordloze) zang. De saxofoon en trompet vullen een meer dan toereikend pallet, maar de vocalisten bedienen wel een bredere doelgroep. Het meeste werk is geënt op hardbop, met heldere, klare composities. Mooie gastrollen zijn er voor Hermine Deurloo op chromatische harmonica en Bart Lust op trombone. Frank Paavo geeft veel uit handen. Zo speelt Sherwin Kirindongo een stuk solo op conga ('Conga solo'). Het lijkt alsof hij niet wil schitteren, maar hij kan het wél! Afsluiter is een prachtige, behoorlijk lange versie van 'Body and soul', het enige stuk dat niet geschreven is door Paavo. Hij speelt het samen met gitarist Mateusz Pulawski. Paavo klinkt daar lekker 'ouderwets' als Dexter Gordon in de soundtrack van 'Round Midnight'. Al met al is 'Jazz painter' een muzikale kleurexplosie maar misschien wordt een volgende cd een kwartet met een echte leider die met recht (en trots) op de voorgrond staat.

Peter J. Korten

Bekijk een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=tZBwntKYC1A>

REBIRTH::COLLECTIVE
Witchcraft
 SoulFactory (www.rebirthcollective.com)

Bezetting:

Bruno Vansina, Wietse Meys, Joppe Bestevaar (saxen), Dree Peremans (trombone), Jo Hermans (trompet, flugelhorn), Ewout Pierreux (piano), Jos Machtel (bas), Toni Vitacolonna (drums).

Je hebt soms van die cd's die aan het laatje blijven plakken. Deze gloednieuwe cd 'Witchcraft' van het Rebirth::Collective is er zo eentje. Al vanaf het eerste nummer gaan je nekharen overeind staan en krijg je het wow-gevoel. Rebirth::Collective is een Belgische jazzband die, negen man sterk, de 'powersound' produceert van een geoliede bigband, maar dan wel zonder het geschetter. De band speelt subtiel met fraaie 'close' harmonie, maar iedere muzikant heeft een uiterst belangrijke rol in zowel de collectieven als in de solo's. Het zijn stuk voor stuk uitmuntende solisten. De ritmesectie, met Ewout Pierreux, Jos Machtel en Toni Vitacolonna, heeft een drive van jewelste. De nummers op 'Witchcraft' zijn voor het merendeels standards, maar ze worden gespeeld met een enthousiasme en op een eigentijdse manier die schreeuwt om meer. Een plat gespeeld nummer als 'Just one of those things' krijgt een uitvoering die je met genoeg de 'repeat'-knop van de cd-speler laat indrukken. De twee nummers uit eigen keuken nestelen zich prima in dit mainstream-repertoire. Een pluim voor de stomende arrangementen van trombonist Dree Peremans, die tevens de oprichter is van de band. Het wow-gevoel bij deze cd krijgt een zetje door de uitstekende opnamekwaliteit, die niet alleen veel detail, maar ook een heerlijk warme klankkleur heeft. Op www.rebirthcollective.com is het tourschema van de band te vinden. Want na een avondje swingen met deze cd wil je vast dit uitgelezen gezelschap in levende lijven aan het werk zien.

Sjoerd van Aelst

Het Rebirth::Collective live:

<https://www.youtube.com/watch?v=b-hT2IZhft4>

SARAH VAUGHAN
Live At Laren Jazzfestival 1975
Fondamenta

Bezetting:

Sarah Vaughan (zang),
 Carl Schroeder (piano),
 Bob Magnusson (bas),
 Jimmy Cobb (drums).

Het was warm in de Singer Concertzaal tijdens het Laren Jazzfestival 1975, dat steekt zangeres Sarah Vaughan niet onder stoelen of banken. In 'Loverman' parafraseert ze de eerste regels om mee te delen dat ze het zo heet heeft en niet dat ze zich bedroefd voelt. Maar ja, er stonden tv-lampen op haar gericht, want de Vara zond dit slotconcert van het festival destijds live uit. Vaughans stem ging tijdens het concert alle kanten op, zonder de weg kwijt te raken. In de uptempo openingssong, 'The man I love' scat ze in de beste beboptraditie. Dat doet ze ook in 'Sarah's blues', ook in uptempo. Hoewel ze de avond ervoor tot vier uur door was gegaan, zo vertelt ze, is ze in grootse vorm. Of ze uptempo door een song schuift of er een uitbundige ballad van maakt, ze zwaait en zwenkt door tekst en compositie. Sommige songs werkt ze in noodtempo af. Zo wordt 'The lamp is low' in krap twee minuten neergezet, net als 'On a clear day (you can see forever)'. Maar het is compleet! In de afsluitende balladmedley van elf minuten brengt ze zes songs, inclusief een heel stuk uit 'Street of dreams' en 'I cover the waterfront' aan. En dat allemaal oeverloos sensueel.

Hessel Fluitman

Sarah Vaughan live in 1976:
<https://www.youtube.com/watch?v=2gVf40Yh7Zw>

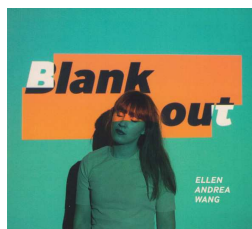
NEW COOL COLLECTIVE
Electric Monkey Sessions 2
Dox

'Electric Monkey Sessions 2' van New Cool Collective is het vervolg op 'Electric Monkey Sessions' uit 2014. De muziek voor deze twee platen werd in de Electric Monkey Studio in Amsterdam-Noord bijna 'live' opgenomen, met een stuk of vier microfoons. Zo werd de spontaneiteit zoveel mogelijk behouden. De percussionisten Jos de Haas en Frank van Dok vervullen een belangrijke rol in de band. Zij zweren bij Caraïbisch en Latin en op deze cd hoor je dat het sterkst terug in 'Skint' en 'Skalypso' (waarin ze ska en calypso in elkaar hebben gepast). De twee zijn in feite de ziel van de band. Drummer Joost Kroon stelt in het snelle nummer 'Max' een groove van Max Roach centraal. Ik vind wel dat het New Cool Collective al een tijdje live beter uit de verf komt dan op cd. Live blazen ze je volledig omver en dat geldt niet voor deze cd. Die is wat tam, maar wel voor iedereen ter consumptie geschikt.

Hessel Fluitman

ELLEN ANDREA WANG
Blank Out
Jazzland

Ellen Andrea Wang is een Noorse zingende bassiste, die als leider van haar eigen trio en als groepslid van Pixel al een respectabele carrière achter de rug heeft en al ettelijke prijzen in de wacht sleepte. Op 'Blank Out' komt ze vooral tevoorschijn als zangeres. Haar heldere stem en goede dictie van het Engels maken dat haar songs prima te volgen zijn. Haar zang is het attractieve van deze cd, waarmee ze lijkt te mikken op de popliefhebber. Haar contrabas is nauwelijks herkenbaar in de trage, lange tonen van toetsenist Andreas Ulvo. Die voegt met zijn spel wel wat jazz aan de muziek toe. Dat doet ook de veelzijdige slagwerker Erland Dahlen. Moderne eclectische jazz.

Hessel Fluitman

Maak hier kennis met Ellen Andrea Wang:
<https://www.youtube.com/watch?v=EfcQLQH0E-k>

JAZZ OP DE PLANKEN

PÉ HAWINKELS JAZZ & POETRY

Datum en plaats:

30 september 2017,
Bibliotheek Mariënborg, Nijmegen.

De hele maand september was in de Openbare Bibliotheek aan het Mariënborg in Nijmegen een expositie over Pé Hawinkels te zien. De expositie bestond uit twaalf panelen met jazzgedichten van Hawinkels zelf, aan Hawinkels opgedragen gedichten van vier jonge Nijmeegse dichters, jazzsuites van Nijmeegse componisten, foto's, tekeningen van jazzmusicus John Coltrane en Bob Dylan, en diverse biografieën. Ook werd een speciale uitgave getiteld '40 Jaar n.P.' gepresenteerd, bestaande uit een boek en een tweetal cd's. Het hier besproken evenement vormde de afsluiting van de expositie.

Veertig jaar geleden overleed nog maar 34 jaar oud de Nijmeegse dichter, schrijver, songwriter en vertaler Pé Hawinkels. Daarnaast, en voor de jazz wellicht nog belangrijker, was hij een toonaangevende jazzcriticus voor De Nieuwe Linie en Jazzwereld. Hawinkels was een van de eersten die een diepgaande analyse konden schrijven met literaire kwaliteiten. John Coltrane was voor hem de Messias, zijn beschouwing van diens 'A Love Supreme' nog steeds een voorbeeld voor elke jazzrecensent. Hoewel zijn beeld inmiddels vervaagd is, is hij in Nijmegen niet vergeten. In de bibliotheek van Nijmegen werd hij herdacht door vier jonge Nijmeegse dichters die hem in hun gedichten en verhalen eerden. Literatuurcriticus Ben van Melick fileerde zijn gedicht 'Hi-ro-shi-ma' dat Hawinkels schreef toen hij pas negentien was, en ging diep in op de literaire waarde en betekenis van dit gedicht dat zowel gaat over de liefde en schoonheid als de gruweldaden van de Japanners in WOII.

Vlnr: Thomas Jaspers, Carel van Rijn en Bo van de Graaf.
(Foto: Tom Beetz)

De hoofdmoot van deze bijzondere middag werd gevormd door Michiel Braam (piano), Bo van de Graaf (saxen), Carel van Rijn (bas) en Thomas Jaspers (drums), die afwisselend met de sprekers en dichters de 'PeHa-suite' ten gehore brachten. Voor deze suite waren de onderdelen geschreven door de leden van het kwartet, Pierre Courbois en Stef Meilink. Zoals gememoreerd werd, was voor Hawinkels Coltrane eerder God dan Jezus, en de geest van Coltrane zweefde ook echt boven de muziek, die deels recent was en deels al tijdens het leven van Hawinkels was gecomponeerd. Het kwartet slaagde er wonderwel in van de verschillende composities één geheel te maken. Braam gelselde de piano, Van Rijn die nog met Hawinkels had samengewerkt, hield samen met Jaspers de boel bij elkaar en Van de Graaf kreeg de gelegenheid de chaos die zich in het hoofd van Hawinkels moet hebben afgespeeld in muziek om te zetten. De goed bezochte middag was een waardig, soms chaotisch eerbetoon waar Hawinkels ongetwijfeld tevreden over geweest zou zijn.

Tom Beetz

Bekijk hier een documentaire over Pé Hawinkels:

<https://www.youtube.com/watch?v=yBzoCdl9Reo&feature=youtu.be>

LICKS & BRAINS MET ERIC VLOEIMANS

Bezetting:

Peter Putting, Remco de Looff, Iduus Felix, Leon de Looff (trompet), Pieter-Gerrit Binkhorst, Lourens la Roi, Alexander Tichler (trombone), Dennis Jong (bastrombone), Ivo Hulscher, Jan Willem Klein Wilink (altsax), Niels Cornelisse, Werner Most (tenorsax), Ferre Leujes (baritonsax), Albert van Dorssen (Fender Rhodes, Hammond), Lou Guldemon (gitaar), Maarten Landzaat (bas), Ramon Hanssen (percussie), Martijn Groen (drums)
+ Eric Vloeimans (trompet).

Datum en plaats:

29 september 2017,
Hothouse Redbad, Leeuwarden.

Licks & Brains speelt een aantrekkelijke, dansbare mix van funk, soul en jazz. Gasttrompettist Vloeimans had de trukkendoos meegenomen die hij gebruikt bij zijn elektrische band Gatecrash. Daarmee hield hij zich goed staande in het geweld van het achttienmans orkest onder leiding van Rolf Delfos. Met de knopendoos aan zijn voeten veranderde hij de kleur van zijn trompetgeluid en ging hij zo nu en dan met zijn eigen opgenomen loops in duet. Het resultaat was swingend en dwingend.

Met zijn Fender Rhodes en synthesizer had Albert van Dorssen een grote inbreng in het geluid. Als hij samen met Vloeimans van een synthesizer gebruikmaakte, was zo nu en dan bijna geen onderscheid tussen de twee te horen. Dat leidde tot een ideale versmelting. In 'Air chair' bijvoorbeeld. Van Dorssen en Vloeimans versmolten toen het stuk in volle vaart was.

Licks & Brains was een gedisciplineerde eenheid. De groepsleden speelden geconcentreerd. Niet alleen riffs. In de arrangementen zaten ook passages waar muzikanten hun eigen lijn speelden. Die lijnen pasten in elkaar als het patroon van een complexe Noorse trui. "Dat komt omdat er regelmatig wordt geoffend!", lichte Rolf Delfos toe. "De invalers doen dan ook mee." Het was te merken dat de band in korte tijd zes keer met dit programma had opgetreden. Solist en band waren precies op elkaar afgesteld. Voordat je beseftte dat de (gast)solist zijn solo had afgerond, had de band op leider Delfos' aanwijzingen de draad al naadloos opgepakt. Kortom, het visitekaartje dat Licks & Brains in Leeuwarden afgaf, mocht er zijn.

Hessel Fluitman

De trombonisten van Licks & Brains. (Foto: Willem de Rhoter)

Gastsolist Eric Vloeimans. (Foto: Willem de Rhoter)

Gast Eric Vloeimans hield zich goed staande in het geweld van het achttienmans orkest onder leiding van Rolf Delfos.

De saxofonisten van Licks & Brains. (Foto: Willem de Rhoter)

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 2 oktober 2017

1 Bill Evans

Another Time, Hilversum Concert (Resonance)

2 Peter Bernstein

Signs Live! (Smoke Sessions)

3 Mike Stern

Trip (Heads Up)

4 Dayna Stephens

Gratitude (CD Baby)

5 Tom Harrell

Moving Picture (HighNote)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

1 Mark Guiliana

Jersey (Motema)

Het tweede album van het Guiliana Jazz Quartet met wederom hogeschool moderne jazz. Soms zelfs spiritueel, maar altijd lekker groovend. Dat kan je aan meesterdrummer Guiliana wel overlaten.

2 Blue Note All-Stars

Our Point Of View (Blue Note)

Dubbel-cd/elpee met allemaal Blue Note Leaders van dit moment. Gasper, Akinmusire, Loueke, Hodge, Scott en Strickland maken er het beste van. Vaak zijn deze bijeengeraapte All Star-sessies niet zo geweldig, maar deze is gelukkig heel behoorlijk. Leuke gastrollen voor Herbie Hancock en Wayne Shorter (de ECHTE Blue Note Heroes).

3 John McLaughlin

Live at Ronnie Scott's 2017 (Abstract Logix)

Nu gitarist John McLaughlin stopt met toeren moeten we het met dit soort live-registraties doen. De band 4th Dimension is weer in topvorm en weet het fusion/jazz- rockgenre toch nog levend te houden, en hoe!

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

NIEUWS (VERVOLG PAG. 1)

ALUMNUS CONSERVATORIUM AMSTERDAM WINT PRESTIGIEUZE TROMPETPRIJS

De Spanjaard Bruno Calvo Anillo, oud-leerling van het Conservatorium van Amsterdam, heeft 23 september de tweede prijs (5.000 dollar) gewonnen op de Carmine Caruso Jazz Trumpet Solo Competition, een prestigieus Amerikaans concours. Hij stond als enige Europese trompettist in de finale.

De winnaar dit jaar was de Amerikaan Tony Glausi. Hij ontving een vrij te besteden bedrag van 10.000 dollar. De wedstrijd vindt elke twee jaar plaats en staat open voor trompettisten tot dertig jaar. Plaats van handeling is de Lionel Hampton School of Music van de University of Idaho in Moscow, ID. Het prijzengeld wordt gefourneerd door de Herb Alpert Foundation. Eerdere winnaars waren onder anderen Ambrose Akinmusire, Jason Palmer, Philip Dizack en Marquis Hill. Bruno Calvo Anillo behaalde in 2015 zijn masterdiploma in Amsterdam. Hij werkte met onder anderen trompettist Terell Stafford en de saxofonisten Dick Oatts, Joris Roelofs en Ben van Gelder. Binnenkort verschijnt het debuutalbum van zijn Bruno Calvo Quartet.

VARIA

1ste Weerribben Big Band Festival, 21 oktober

Op zaterdag 21 oktober 2017 vindt in theater De Meenthe, Steenwijk de eerste editie van het Weerribben Big Band Festival voor amateurbigbands plaats. Deelnemers zijn Scala Big Band, Bigband Kampen, Bigband Emmen, Bigtime, Bigbadn Heerde, High Moor Bigband, Bigband Coevorden, Bigband Twello, Scala Basement Big Band, Moonlight Big Band, Bigband Heerenveen, Bigband Leeuwarden '73, Bigband Exposure en het Deventer Jazz Orkest. Iedere bigband geeft een optreden van 45 minuten (repertoire naar eigen keuze) voor een professionele jury bestaande uit Tilmar Junius, hoofd afdeling Jazz & Pop Artez Conservatorium Zwolle en Joan Reinders, docent Artez, arrangeur en bandleider Millennium Jazz Orchestra. Alle bigbands ontvangen een juryrapport en de jury selecteert vier instrumentale solisten voor een optreden als gastsolist tijdens het afsluitende concert met het JazzArt Orchestra onder leiding van Martin Fondse. Het festival begint om 11.00 uur.

Jazzles in het Bimhuis, Amsterdam

Vera Vingerhoeds geeft dit najaar andermaal jazzles aan luisteraars. De lessen zijn op woensdagavond in het Bimhuis, Amsterdam en starten op 11 oktober. In zes lessen leert Vingerhoeds de cursisten beter te onderscheiden wat je hoort en wat er te horen is in jazz. Aan de hand van zes onderwerpen laat Vera Vingerhoeds muzikale voorbeelden horen en zien uit het brede gebied dat de jazz- en improvisatiemuziek beslaat. Van Charlie Parker tot Bill Frisell, van Charles Mingus tot Benjamin Herman, van The Bad Plus tot Wilbert de Joode. De onderwerpen zijn:

1. Melodie,
2. Ritme en Rolverdeling,
3. Akkoorden, akkoordinstrumenten,
4. Solo en opbouw,
5. (Vrije) Improvisatie en
6. Hoe herken ik Jazzstijlen.

Meer info: <https://www.bimhuis.nl/nieuws/les-in-jazz/>

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

PORTRET

BASSIST BARNEY SPIELER

HET BESTE VAN TWEE WERELDEN

(DEEL 1 JAZZ)

Miles Davis (22 jaar) keek omhoog. Voor hem stond Barney Spieler (27 jaar), 1 meter 95 en de komende dagen bassist van het Miles Davis/ Tadd Dameron Quintet. Ze maakten kennis en begonnen aan de bandrepetitie. Miles Davis was nog wat moe, want de dag ervoor was hij voor het eerst in zijn leven vanuit New York naar Parijs komen vliegen. Ze repeteerden in de zaal waar ze ook zouden optreden: Salle Pleyel. Spieler kende de zaal al, want hij woonde in Parijs waar hij contrabas studeerde aan het conservatorium.

Door Jeroen Elfferich

Het was 1949 en de Franse criticus, producer, promotor en uitvinder van de discografie Charles Delauney had het grootste jazzfestival in Europa georganiseerd: het Festival de Jazz de Paris. Drummer Kenny Clarke uit de bigband van trompettist Dizzy Gillespie woonde ook al in Parijs en werd gevraagd mee te denken bij het boeken van bands. Hij wilde graag de pianist Tadd Dameron uit de VS erbij laten halen. Clarke wilde daar dan ook graag de jonge Miles Davis en altsaxofonist James Moody, die al in Parijs woonde, bij hebben. De keuze voor de bassist liet hij over aan de organisatie. Zij besloten de Amerikaan Barney Spieler erbij te betrekken. Hij woonde toch al in Parijs en had veel speelervaring. Het was een spannende tijd en ze mochten als kwintet spelen op de openingsavond van het festival op 8 mei 1949. Het concert werd uitgezonden door de Franse radio. Later zouden ze nog vier keer optreden op het festival, dat zo'n tien dagen duurde. Van de opnames is later een grammofoonplaat uitgebracht en we horen Miles Davis de nummers aankondigen.

Barney (officiële naam Bernard) Spieler werd geboren in Brooklyn op 9 januari 1923. Een beurs van de New York Philharmonic Society stelde hem in de gelegenheid om contrabas te studeren. Na voltooiing van zijn opleiding werd hij aangesteld bij het New York Philharmonic. Ook deed hij orkestervaring op in Pittsburgh. Tijdens de Tweede Wereldoorlog moest hij in dienst, kwam bij de ...[vervolg in de rechterkolom](#)

Bassist Barney Spieler op de hoes van de lp 'The Miles Davis/ Tadd Dameron Quintet In Paris, May 1949'.

marine terecht en speelde in de periode 1942-1945 onder meer in het orkest van de klarinettist Artie Shaw. Dit orkest trad vooral op voor Amerikaanse militairen. Daarnaast moest Spieler als matroos werken. Voor de Tweede Wereldoorlog speelde hij ook al in de band van Benny Goodman, iets wat hij direct daarna ook weer deed. Zo is hij van de partij op platen die Goodman opnam in 1945 en 1946. In de bigband van Goodman speelde hij met muzikanten zoals drummer Buddy Rich, pianist Mel Powell, drummer Louis Bellson en saxofonist Stan Getz. Maar Spieler wilde verder met zijn ontwikkeling als bassist en kreeg het voor elkaar om met geld dat beschikbaar was voor oud-soldaten (G.I. Bill of Rights) naar Parijs te gaan om aldaar te gaan studeren aan het conservatorium. Hij koos voor Parijs omdat hij de Franse manier van spelen prefereerde boven de Duitse. Hij studeerde dus op hoog niveau klassieke muziek, maar speelde nog voornamelijk jazz.

Spieler met Django Reinhardt: <http://bit.ly/2xt5mg6>

Spieler met Miles Davis: <http://bit.ly/2xv7cL1>

Spieler met Benny Goodman: <http://bit.ly/2vCjKkC>

Na Benny Goodman werkte Spieler ook nog in de Claude Thornhill Big Band en deed hij mee aan de plaat 'The Real Birth Of The Cool', waarvoor Gil Evens de arrangementen maakte. In datzelfde jaar 1947 speelde Spieler ook mee met de bigband van Jimmy Dorsey. Ook zien we zijn naam op de plaat 'French Cooking' van trompettist Roy Eldridge uit 1950.

Zijn laatste job als jazzbassist in Parijs was die in januari 1952 bij niemand minder dan gitarist Django Reinhardt. Wetende dat Reinhardt erg kieskeurig was en altijd heel moeilijk deed als een bassist iets niet goed speelde, moet Spieler toch een goede naam hebben ontwikkeld in Parijs. In 1951 speelde nog de waarschijnlijk beste Europese bassist van dat moment, Pierre Michelot, bij Reinhardt. Die kwam in 1953, toen Spieler verhuisd was naar Amsterdam, weer terug bij Django.

...[vervolg in Jazzflits 286](#)

Bij een [stamboomonderzoek](#) stuitte drummer Jeroen Elfferich op Barney Spieler. Spieler was getrouwd met zijn verre familielid Anneke Elfferich en speelde zowel met Miles Davis en Django Reinhardt, als in het Amsterdamse Concertgebouworkest. Gefascineerd door deze bijzonder combinatie schreef Elfferich dit artikel.

DE GOUWE OUWE VAN...

Arend Hart

THELONIOUS MONK

Monk's Music

Riverside

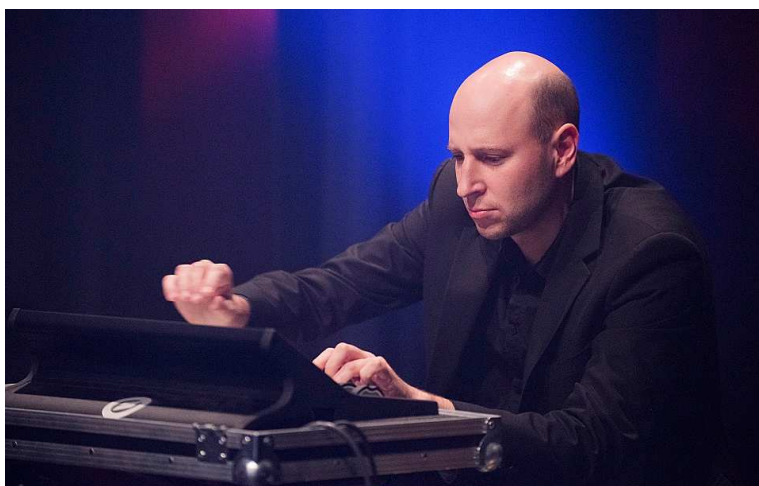

'Monk's Music' uit 1957 neemt in het oeuvre van pianist Thelonious Monk een aparte plaats in. Niet alleen om de prachtige foto op de hoes, waarop Monk in een net kostuum met een pet op en een aktetas op zijn knie (met daarop wat bladmuziek) in een speelgoedwagentje zit. Maar vooral omdat de plaat begint met een plechtstatige hymne gespeeld door alleen de vier blazers: Ray Copeland (trompet), Gigi Gryce (altsax), Coleman Hawkins en John Coltrane (tenorsax). Monk verliet op zestienjarige leeftijd het ouderlijk huis om met een klein ensemble kerkmuziek voor een rondreizende evangelist te spelen, vandaar. Het begin pakt op 'Monk's Music' heel goed uit. Eerst het majestueuze geluid van de vier blazers op 'Abide with me' en na een korte stilte meteen 'Well you needn't'. Dat komt aan. Wat de plaat verder bijzonder maakt is dat zowel de aartsvader van de tenorsax, Coleman Hawkins, als een andere even iconische erfgenaam op dit instrument, John Coltrane, naast elkaar te horen zijn. Bijzonder fraai is de manier waarop Monk en Hawkins 'Ruby, my dear' vertolken. Ook de speciaal voor zijn toen zieke vrouw door Monk geheel uitgeschreven en voor het eerst op de plaat vastgelegde ballad 'Crepuscule with Nellie' is een genot voor het oor. Het begint met een uitvoerig exposee van Monk met de gestreken bas van Wilbur Ware. Op de plaat staan verder 'Off minor' en 'Epistrophy'. Tussen twee haakjes: Art Blakey laat op drums horen hoe hij ook bescheiden kan begeleiden. Wilt u meer weten? Het boek 'Thelonious Monk, The Life and Times of an American Original' van Robin D.G. Kelley geeft uitgebreide informatie over de achtergrond en totstandkoming van dit album.

Arend Hart (lezer van Jazzflits)

MAZZLE/DADA BÖLUM

JAZZ IN BEELD

Bram Weijters, de toetsenist van Muzzle. (Foto: Jean Schoubs)

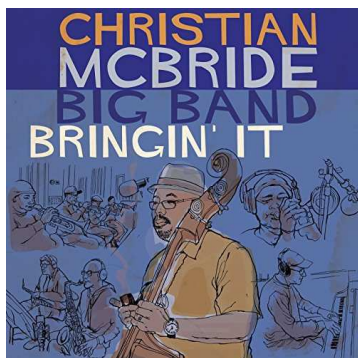

Tim Daemen, oprichter van Dada Bölum. (Foto: Jean Schoubs)

De Vlaamse formaties **Muzzle** (Koen Nys (sax), Bram Weijters (toetsen) en Lionel Beuvens (drums)) en **Dada Bölum** (Tim Daemen (trombone), Daniel Daemen (altsax), Achim Bill (drums) en Justin Van Uum (bas)) stonden 26 september in CC De Kimpel in **Bilzen** in een zogenoemde 'double bill'. Muzzle presenteerde tijdens het concert het debuutalbum 'Genetic Modified Art'.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 2 oktober 2017

1 Christian McBride Big Band

Bringin' It (Mack Avenue)

2 Cécile McLorin Salvant

Dreams And Daggers
(Mack Avenue)

3 Harold Mabern

To Love And Be Loved
(Smoke Sessions)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(\[www.jazzweek.com\]\(http://www.jazzweek.com\)\)](#).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Kortens, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman, Lo

• **Reizevoort, Jorre Reyners.** **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot, Jean Schoubs. **Logo:** Het **JAZZ-FLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren.

Adres(post): Het postadres van **JAZZ-FLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZ-FLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl).

Vrijwaring: Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUJAZZ NIGHT III

JAZZ IN BEELD

Pianist Mike Roelofs trad solo op. (Foto: Jean Schoubs)

Bassist Florian Herzog van Trillmann. (Foto: Jean Schoubs)

Trompettist Marc Huynen. (Foto: Jean Schoubs)

Tweemaal per jaar presenteert Jazz Maastricht de beste regionale jazzbands tijdens een minifestival in de AINSI. De derde EUJazz Night vond op 27 september plaats met **Mike Roelofs, Trillmann** en het **Marc Huynen Quintet**.